

અવતારનો મહિમા

અને ગામ કષ્ટોણીમાં મંદિરની જગ્યા છે ત્યાં હાલ બેઠક છે ત્યાં રામાનંદ સ્વામી દેહ ત્યાગ કરીને ધામમાં ગયા, ત્યાર પછી શ્રી સહજાનંદ સ્વામી પોતાના ગુરુની દેહ છિયા કરીને તેની ધર્મધૂર ઉપાડી લેતા હવા, ને તે સ્વામીના જે આશ્રિત તેમની સત્યાસ્ત્રના ઉપદેશે કરીને સંભાવના કરતા હવા, ને તેમને પોતાનો અલૌંઝિક પ્રતાપ દેખાડીને પોતાને વિષે તેમનાં ચિત્તને તાળી લેતા હવા નેટેટલાક મનુષ્યને સમાધિ કરાવતા હતા. લોજમાં તે પ્રતાપને જોઈને વ્યાપકાનંદ સ્વામીને શ્રીજ મહારાજના સ્વોપનો સર્વાપરિ નિશ્ચય નહોતો થતો. તેથી તે વ્યાપકાનંદ સ્વામીને પણ સમાધિ કરાવીને અક્ષરધામને વિષે અનંતકોટિ મુક્તે સહિત પોતાનું દર્શન કરાવ્યું તો પણ નિશ્ચય ન થયો. ત્યારે શ્રીજમહારાજે કલ્યું જે, ‘આ સર્વ મુક્તની એકકળાવિશ્વિન પૂજા કરો ને તમારે વિષે લીન કરો.’ ત્યારે વ્યાપકાનંદ સ્વામીએ કલ્યું જે, ‘એ મહારાજ એમ કેમ થાય?’ ત્યારે શ્રીજ મહારાજ બોલ્યા જે, ‘તમે એમ સંકલ્પ કરો જે આ રામાનંદ સ્વામી ભગવાન હોય તો તેમના સામર્થ્ય કરીને હું એટલા ઐ થાઉં.’ ત્યારે તેમણે એમ સંકલ્પ કર્યા તો પણ અનંત રૂપે ન થવાણું. ત્યારે શ્રીજ મહારાજ બોલ્યા જે, ‘ચોવિશ અવતારનાં નોખાં નોખાં નામ લઈનેસંકલ્પ કરો, જે એ પુરુષોત્તમ ભગવાન હોય તો તેમના સામર્થ્ય કરીને હું અનંત રૂપે થાઉં.’ ત્યારે તેમણે એમકર્યું તો પણ અનંત રૂપે ન થવાણું. ત્યારે શ્રીજ મહારાજ બોલ્યા જે, ‘અમારું નામ લઈને સંકલ્પ કરો જે જો સહજાનંદ સ્વામી સર્વ અવતારના અવતારી પુરુષોત્તમ ભગવાન હોય તો હું અનંત રૂપે થાઉં.’ પછી શ્રીજ મહારાજનું નામ લીધું ત્યારે અનંત રૂપે થવાણું ને સર્વ મુક્તની એકકળાવિશ્વિન પૂજા કરીને સર્વ મુક્તને પોતાને વિષે લીન કર્યા. ત્યારે એવા પ્રતાપને જોઈને વ્યાપકાનંદ સ્વામીને શ્રીજ મહારાજને વિષે સર્વ અવતારના અવતારી પુરુષોત્તમપણાનો નિશ્ચય થયો પછી સમાધિમાંથી ઉઠ્યા ત્યારે શ્રીજ મહારાજે કલ્યું જે, ‘તમારે સમાધિમાં જેવી રીતે દેખાણું હોય તેવી રીતે આ સર્વને કહો.’ ત્યારે વ્યાપકાનંદ સ્વામીએ કલ્યું જે, ‘આ શ્રીજ મહારાજ તો સર્વ અવતારના અવતારી ને અક્ષરધામના પતિ છે તે માટે રામાનંદ સ્વામી તથા પૂર્વ થયા જે રામ કૃષ્ણાદિકભગવાનના અવતાર તે સર્વ શ્રીજ મહારાજની મૂર્તિને વિષે લીન થયા, એમ મે અક્ષરધામમાં દીનું. માટે આ શ્રીજ મહારાજ સર્વાપરિ ભગવાન છે.’ ત્યારે તે વ્યાપકાનંદ સ્વામીની વાત સાંભળીને રામાનંદ સ્વામીના નિશ્ચયવાળા તથા બીજા મતવાળા હતા તેમના માન્યામાં વાત આવી નહિ. ત્યારે તે સર્વયે શ્રીજ મહારાજની પ્રાર્થના કરીને કલ્યું કે, ‘એ મહારાજ ! આ વાત અમારે સર્વને સમજ્યામાં આવતી નથી. માટે અમને જે રીતે સમજાય તેવી રીતે કૃપા કરીને કહો.’ ત્યારે શ્રીજ મહારાજે કલ્યું જે, ‘તમે ધ્યાનમાં બેસો ને પોતપોતાના ઈષ્ટદેવને સંભારો તો એ વાત તમોને જેમ છે તેમ જ્ઞાનો.’ ત્યારે તે સર્વ ધ્યાનમાં બેઠા. ત્યારે તેમને શ્રીજ મહારાજ પોતાની દ્રષ્ટિ માત્રે કરીને તે સર્વને સમાધિ કરાવીને અક્ષરધામને વિષે અનંત મુક્તે સહિત પોતાની દિવ્ય મૂર્તિનું સાક્ષાત દર્શન કરાવતા હતા. તથા રામાનંદ સ્વામી તથા સર્વ અવતાર તે પોતાની સેવામાં દેખાડતા હતા. પછી પોતાની મૂર્તિમાં સર્વ અવતારને લીન કરી દેખાડતા હતા. તેમાં કેટલાંક મનુષ્યને શ્રીજ મહારાજનો અડગ નિશ્ચય થયો. પછી તે ભક્તને

શ્રીજ મહારાજ સમાવિમાંથી જગાડતા હતા. ત્યારે તે ભક્ત બોલ્યા જે, ‘હે મહારાજ! તમે તો સર્વોપરિ પુરુષોત્તમ ભગવાન છો. માટે તમારા પ્રગટ પુરુષોત્તમપણાના નિશ્ચયમાં સંશય ન થાય એવી કૃપા કરો.’ ત્યારેતે પ્રત્યે શ્રીજ મહારાજ બોલ્યા જે, ‘આ પુરુષોત્તમ ભગવાન તો ક્યારેયા બ્રહ્માંડને વિષે આવ્યા નથી ને આવશે પણ નહિ. માટે આ તો સર્વોપરિ મૂર્તિ છે, તે આ નિશ્ચય ફરવા દેવો નહિ.’ એમ શ્રીજ મહારાજ તેમના ઉત્સાહને અર્થે ને તેમની બુદ્ધિની દ્રઢતાને અર્થે, પોતાનું જે નાના પ્રકારનું ઐશ્વર્ય તે સમાવિષે કરીને દેખાડતા હતા. તેમાં કેટલાંક મનુષ્યને તો અક્ષરરધામને વિષે અનંત મુક્તે સેવ્યા થક પોતાની અલૌંકિક મૂર્તિનું દર્શન દેતા હવા, ને કેટલાક મનુષ્યને તોગોલોકને વિષે લક્ષ્મી, રાવિકા ને શ્રીદામાદિક પાર્વિત સહિત તે રૂપે પોતાનુંદર્શન દેતા હતા, ને કેટલાકને વૈકુંઠલોકને વિષે લક્ષ્મી ને નંદસુનંદાદિક પાર્વિત સહિત વિષ્ણુપે પોતાનું દર્શન દેતા હતા ને કેટલાકને શ્વેતદીપને વિષે નિરન્ન મુક્તે સહિત મહાપુરુષ રૂપે પોતાનું દર્શન દેતા હતા, ને કેટલાકને તો અવ્યાકૃત ધામને વિષે લક્ષ્મી આદિક શક્તિઓ અને પાર્વિત સહિત ભૂમાપુરુષ રૂપે પોતાનું દર્શન દેતા હતા, ને કેટલાકને તો બદ્ધિકાશ્રમને વિષે મુનિયે સહિત નરનાગયણ રૂપે પોતાનું દર્શન દેતા હતા, ને કેટલાકને તો કીર સમુદ્રને વિષે લક્ષ્મી ને શેખનાગે સહિત યોગેશ્વર રૂપે પોતાનું દર્શન દેતા હતા, ને કેટલાકને તો સૂર્યના મંડળને વિષે દિરાષ્યમય પુરુષ રૂપે પોતાનું દર્શન દેતા હતા, ને કેટલાકને તો અભિન મંડળને વિષે યજપુરુષ રૂપે પોતાનું દર્શન દેતા હતા, ને કેટલાકને તો પ્રાણવના જે નાદ તે તત્કણ સંભળાવતા હતા, ને કેટલાકને તો કોઈ કોઈ સૂર્ય સરખું જે પોતાનું તેજ તે દેખાડતા હતા, ને કેટલાકને તો જાગ્રત સ્વન્ન સુષુપ્તિ થકી પર ને સચ્ચિદાનંદ છે લક્ષ્મણ જેનું ને દ્રષ્ટા છે નામ જેનું, એવું જે બ્રહ્મતેજ તે રૂપે પોતાનું દર્શન દેતા હતા, ને કેટલાકને તો બ્રહ્માંડના આધાર ને પુરુષસુક્તને વિષે કલ્યા એવા જે વૈચાટપુરુષ તે રૂપે પોતાનું દર્શન દેતા હતા, ને કેટલાકને તો ભૂગોળ ખગોળને વિષે રસ્યાં જે દેવતાનાં સ્થાનક ને ઐશ્વર્ય તેને દેખાડતા હતા, ને કેટલાકને તો આધારાદિક છ ચક ને વિષે રસ્યા એવા જે ગણોશ આદિક દેવતાનાં સ્થાનક તેને પૃથક દેખાડતા હતા, ને ક્યારેક તો સોચે સો ગાઉને છેટે રસ્યા એવા જે પોતાના ભક્ત તેમને પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ પોતાનું દર્શન દેતા હતા, ને ક્યારેક તો છેટે રસ્યા એવા જે પોતાના ભક્તજન તેમને પોતના ધામ પ્રત્યે લઈ જાવાને ઈચ્છિતા થક ત્યાં પોતે આવીને તે ભક્તના ગામને વિષે રસ્યા એવા જે બીજા ભક્ત તથા અભક્ત તેમને પણ પોતાનું સાક્ષાત દર્શન દેતા હતા. એવી રીતે મુમુક્ષુ નહિ એવા જે જન તેમને પોતાનાં અલૌંકિક ઐશ્વર્ય દેખાડતા એવા જે શ્રી સહજાનંદસ્વામી મહારાજ તેમને જોઈને અતિશય વિસ્મયને પામ્યા એવા જે હજારો મનુષ્ય તે પોત પોતાના મતનો ને ગુરુનો ત્યાગ કરીને શ્રીજ મહારાજનું પ્રગટ પ્રમાણ ભજન કરતા હતા. પછી તે પ્રતાપને જોઈને ઘણાક જે મતવાદી તે શ્રીજ મહારાજ સગાથે વિવાદ કરવા આવ્યા પણ વાદે કરીને શ્રીજ મહારાજને

જીતવાને કોઈ સમર્થ ન થયા. ને પછી તે સર્વ મતવાદી શ્રીજી મહારાજનો અલૌંડિક ઐશ્વર્ય પ્રતાપ દેખીને નમસ્કાર કરીને બોલ્યા જે, ‘હે મહારાજ ! તમે તો પરમેશ્વર છો. માટે અમારુ જે જે ઈષ્ટદેવ છે તેનાં દર્શન અમને કૃપા કરીને કરાવો.’ એવી રીતે તેમનું પ્રાર્થના વચન સાંભળીને તે સર્વને ધ્યનમાં બેસારીને પોતાને પ્રતાપે કરીને તેમને તત્કાળ સમાધિ કરાવતા હતા. પછી તે સર્વ શ્રીજી મહારાજનાં દર્શન માત્રે કરીને જોયાઈ ગયાં છે નારી પ્રાણી જેમનાં એવા થક પોતપોતાના હૃદયને વિષે પોતપોતાના ઈષ્ટદેવ રૂપે શ્રીજી મહારાજને દેખતા હતા. તેમાં જે વક્ષભ કુણને આશ્રિત એવા વૈષ્ણવ હતા તે તથા મધ્ય સંપ્રદાયના હતા એ બે તો ગોપીના ગણે વિટાણા ને વૃદ્ધાવનને વિષે રલ્યા એવા બાળલીલાયે કરીને મનોહર મૂર્તિ એવા જે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન તે રૂપે દેખતા હતા. ને જે રામાનુજ સંપ્રદાયના હતા તે તો નંદ, સુનંદ ને વિશ્વક્રસેન ને ગોડાદિક પાર્વિ સહિત લક્ષ્મીનારાયણ રૂપે દેખતા હતા. ને જે રામાનંદી હતા તે તો સીતા, લક્ષ્મણને હનુમાને યુક્ત થક દિવ સિદ્ધાસન ઉપર બેઠા એવા જે શ્રી રામચંદ્રજી તે રૂપે દેખતા હતા, ને જે શંકરાચાર્યના મતવાળા હતા તે તો બ્રહ્મજ્યોતિ રૂપે દેખતા હતા ને જે શૈવી હતા તે તો પાર્વતીને પ્રથમગણે સહિત જે શિવજી તે રૂપે દેખતા હતા, ને જે સૂર્યના ઉપાસક હતા તે તો સૂર્યના મંડળના વિષે રલ્યા જે દિરાયમય પુરુષ તે રૂપે દેખતા હતા, ને જે ગણ્ણપતિના ઉપાસક હતા તે તો મહા ગણ્ણપતિ રૂપે દેખતા હતા ને જે દેવીના ઉપાસક હતા તે તો દેવી રૂપે દેખતા હતા, ને જે જૈન હતા તે તીર્થકર રૂપે દેખતા હતા. ને જે યવન હતા તે તો યેગંબર રૂપે દેખતા હતા. એવી રીતે સમાધિયે કરીને પોતપોતાના ઈષ્ટદેવ રૂપે શ્રીજી મહારાજને જોઈને સર્વ અવતારના કરણ જાણીને પોતપોતાના મતનો ત્યાગ કરીને શ્રીજી મહારાજનો દ્રઢ આશ્રય કરતા હતા, ને પ્રગટ પ્રમાણ ભજન કરતા હતા. એવી રીતે શ્રી સહજાનંદજી મહારાજ જે તે પોતાના પ્રતાપે કરીને જીવનું જે મૂળ અજ્ઞાન તેનો નાશ કરતા થક પૃથ્વીને વિષે નામ પામ્યો જે એકાંતિક ધર્મ તેનું રૂડી રીતે સ્થાપન કરતા હતા ॥ ૩ ॥

દિવ ગામનો વાણિયો સંઘ કાઢીને દ્વારકાની જાત્રા કરવા જાતો હતો. તેને લોજપુરમાં શ્રીરામાનંદ સ્વામી મણ્યા તેણે ચમત્કાર દેખાડ્યો, તેણે કરીને તેમને ભગવાનપણાનો રામાનંદસ્વામીને વિષે નિશ્ચય થયો. પછી તે ભક્ત પાણી દિવ ગયો ને પછી ઘણા દિવસે પાણી દર્શને આવ્યો. ત્યારે રામાનંદ સ્વામી તો દેહ મૂર્તિને ધામમાં ગયેલા. પછી તે ભક્ત શ્રીજી મહારાજ પાસે આવીનેબેઠો. ત્યારે મહારાજ બોલ્યા જે, ‘તમારે કાંઈ સંશય હોય તો આ બાળક લખમણ સમાધિવાળા છેટેને પૂછો.’ ત્યારે તેમણે જે પ્રશ્ન પૂછ્યાં તે પશ્ચના ઉત્તર સમાધિવાળા બાળકે કર્યાં. એમ બાળક દ્વારા રામાનંદ સ્વામી જેવો શ્રીજી મહારાજે ચમત્કાર જણાવ્યો ત્યારે તે ભક્તે શ્રીજી મહારાજ પ્રત્યે કલ્યં જે, ‘મહારાજ, હું પ્રથમ રામાનંદ સ્વામીને ભગવાન જાણતો હતો. પણ તે રામાનંદ સ્વામી જેવો આ બાળકને વિષે તમારે પ્રતાપે કરીને ચમત્કાર જણાણો. ત્યારે તમારા મોટા મોટા સાધુ તથા

सत्संगी तेमनो प्रताप तो धङ्गो छो ने तमारी मूर्तिनो जे प्रताप ने महिमा तेतो बहु अधिकज छो. माटे तमारा स्वरुपनुं जेम छे तेम यथार्थ मुने शान थाय तेम कृपा करीने मुने कछो.’ त्यारे श्रीछ महाराजे ते भक्तने कल्युं जे, ‘अंतरनी वार्ता जाषावे करीने भगवानपश्चानो निश्चय थाय छे, तो अमारा मोटा मोटा साधु तथा सत्संगी ते अनंत ज्ञवनी वार्ता जाषो ऐवाछे माटे पूर्व थया जे अवतार तेमना जेवुं ऐश्वर्य तो अमारा साधु सत्संगीमां ज्ञाय छे. ने अमे तो सर्व अवतारना अवतारी ने अक्षरधामना पति श्री पुरुषोत्तम नारायण छीये, ते अगाहित ज्ञवोना कल्याणने अर्थ प्रगट थया छीये.’ ते वार्ताने सांभणीने ते भक्तने श्रीछ महाराजना पुरुषोत्तमपश्चानो निश्चय थयो. पछी ते भक्ते श्रीछ महाराजना प्रगट पुरुषोत्तमपश्चानी वार्ता ते बीज रामानंद स्वामीना जुना हरिभक्त छता तेमनी आगण कही पछा ते वात तेमना मान्यामां न आवी. पछी ते रामानंद स्वामीना निश्चयवाणा हरिभक्त छता तेमझो श्रीछ महाराजनी पासे आवीने ते निश्चयनी वातो पुछी त्यारे तेने श्रीछ महाराजे कहुं जे, ‘तमे ध्यानमां बेसो तो जेम छे तेम ज्ञाशे.’ त्यारे ते हरिभक्त ध्यानमां बेश तेमने श्रीछ महाराज पोतानी दृष्टि मात्रे करीने समाधि करावता छता. ते अक्षरधामने विषे अनंत पार्षद सहित पोतानी दृष्टि मूर्तिनुं दर्शन कराव्युं तथा रामानंद स्वामी तथा बीज सर्व अवतार ते श्रीछ महाराजनी सेवामां दीठा, ने पछी ते सर्व अवतार श्रीछ महाराजने विषे लीन थया एम दीकुं. पछी ते सर्वभक्तने श्रीछ महाराजनो सर्वापरि पुरुषोत्तमपश्चानो द्रढ निश्चय थयो. पछी ते सर्व भक्तने पोतानी दृष्टि मात्रे करीने जगाडता छता. पछी ते सर्व भक्ते कहुं जे, ‘हे महाराज ! तमे तो सर्वापरि पुरुषोत्तम छो ते अगाहित ज्ञवोना कल्याणने अर्थ कृपा करीने अंडी पधार्या छो.’ पछी श्रीछमहाराज ते भक्त प्रत्ये बोल्या जे, ‘आ पुरुषोत्तम भगवान तो आ ब्रह्मांडने विषे आव्या नथी ने आवशे पछा नहि माटे आतो सर्वापरि मूर्ति छे तेमां क्षितिू संशय नथी.’ ॥ ५ ॥